

פניב אל פניב כאשר ידבר איש אל רעהו ושב
אל המיזנה ומישרתו יהושע בן נון נער לא ימוש
מהדור האהיל

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אליו הלאת
העם הזה אתה לא הודיעתני את אשר תשכלת
עבוי אתה אמרת ידעתיך בעם וגם מצאתך תן
בעיני רעה אב נא מיאתך חז בעניין גודענו נא את
דרך יאדער למן אמצע החז בעיניך וראה כי
עمر הגוי הזה יאמר פמי ילבו והגוזתי לך ויאמר
אליו אם אין פניר הכלים אל העלנו מידה ובמה
ידע אפוא כי מיאתך חז בעיניך אני יעמך הכלוא
בלכתך עמנוא נפלינו אני יעמך מכל העם אשר
על פמי האדמה

ייאמר יהוה אל משה גם אתה הדרבר זה אשר דברת
עשה כי מיאתך חז בעיני יאדער בעם ייאמר
הר אני נא אתה כבדך ייאמר אני עביר כל עובי על
פניר וקרأتي בעם יהוה לפניר ויזגתי אתה אשר אותו
ורחמתי אתה אשר ארוחם ייאמר לא תוכל לראות את
פני כי לא ראי האדם ותלי ייאמר יהוה הנה מוקים
אתך וצבה על הצור והיה בעבר כבדך ישמדך
בזקחת הצור ישכתי כפי עלייך עד עברי והסרתי
את כפי יוראת את אثرיך לפניכך יראו

ייאמר יהוה אל משה פסל לך שני לזרע אבני
בראשנים וכתבתה על הכלות את הדרברים אשר היו
על הכלות בראשנים אשר שברת והיה נכון לבקר
ועלית בברך אל הר סיני וצבה ליה שם על כל אשך
ההר ויאיש לא יעלה עמר וגם איש אל ירא בכל
ההר גם היבן והברך אל ירעו אל מוכל ההר ההויא
ויחל שמי ליה אהוב רבו יושב עזובות רמייה